

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/127/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010528
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6716010528.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného R. F., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 28. 06. 2017vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný R. F., nar. XX. XX. XXXX vo A., bytom A., Y.. F. XXXX/X,

uznáva sa za vinného, preto že

v presnejšie nezistenej dobe od dňa 17. 06. 2016 do 10.00 hodiny dňa 22. 06. 2016 neoprávnene vnikol do unimobunky bez súpisného čísla, nachádzajúcej sa pri hlavnej ceste vo A. časť C., ktorá je prispôsobená a slúži na bývanie a ktorú v súčasnej dobe užívajú R. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., Y., Y.. F. XXXX/X a H. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., Y., Y.. F. XXXX/X a to tak, že doposiaľ nezisteným predmetom vylomil riadne uzamknuté vchodové dvere do unimobunky a následne z jej priestorov, ako aj z priestorov voľne prístupného prístrešku pri unimobunke odcudzil 1 ks drevenú dosku na krájanie, 1 ks modrú plastovú bandasku 20 l, 1 ks modrú plechovú misku, 3 ks cestoviny značky zn. „eko Natura Slovakia“ 400 g, 1 ks plastové sitko biele, 1 ks kovovú dýku, 1 pár pánske botasky zn. Joe Perrys, čiernej farby, veľkosť 43, 1 ks vedierko s bravčovou masťou, 1 ks fľaštičku tekuté korenia Maggi 160 ml, 1 ks hrnček obsahujúci 1 sáčok korenia Chilli mleté 25 g, 1 ks fľašku oleja zn. VIVIOL 1 a 3 ks šampóny rôznych značiek, čím poškodeným R. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., Y., Y.. F. XXXX/X, spôsobil odcudzením vecí škodu vo výške 39,90 Eur a poškodením zariadenia škodu vo výške 10,-Eur, pričom uvedeného konania sa dopustil, napriek tomu, že rozhodnutím OÚ Zvolen OVVS, č. k. OÚ-ZV-OVVS-2016/004080, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.06.2016 bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. SNR č. 372/90 Zb. v platnom znení, za čo mu bolo uložené pokarhanie a tiež napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen č. OT 90/2015 zo dňa 26.07.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.07.2015 odsúdený pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona k odňatiu slobody nepodmienečne na 3 mesiace v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 68/2015 zo dňa 17.02.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.03.2016, odsúdený pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona k odňatiu slobody nepodmienečne na 8 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

teda

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

- neoprávnene vnikol do obydla iného a neoprávnene tam zotrval a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

čím spáchal

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona,

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, § 46 Trestného zákona na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/51/2016 zo dňa 18. 10. 2016, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal dňa 27. 09. 2016 na tunajší súd pod sp. zn. 3Pv/268/16/6611 obžalobu na R. F. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona.

Obžalovaný R. F. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku nespravil žiadne vyhlásenie. V rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že skutok sa stal, ale s tým, že sa tam nevlámal. Keď tam prišiel, dvere boli otvorené, on tam chodil každý deň, veď poškodený je jeho strýko, len vtedy tam neboli, boli v I., čiže to bolo s ich súhlasom, zvyšok skutku priznal. Veľakrát tam aj v minulosti ostal, vošiel tam, keď tam nikto nebol. V ten deň boli dvere odomknuté, ale neboli otvorené. Išiel tam za účelom sa najesť, nie kradnúť, ale nemal zápalky, čím si zakúriť, tak si tie veci zobral k sebe, keďže býval vedľa nich. Dvere nevylomil, boli v poriadku, fabka bola rozkývaná. Vtedy tam zotrval do rána.

Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, že v prípravnom konaní sa ku celému skutku priznal, lebo vravel, že to spravil, ale sa tam nevlámal, nevedel ale že je to závažnejšie, ide teda o to, že sa tam nevlámal. Deň predtým, ako sa to stalo, tam vošiel so synom poškodenej H. M., L. V., ktorý by mal uviesť, či v deň skutku tam s niekým bol. V deň skutku s dverami nebolo nič, len jazyk do fabky nedoliehal, aj keď odchádzal, tak dvere len privrel, išiel odtiaľ preč, čo je nejakých 20 až 30 metrov. Taktiež Y. Č. by sa vedel vyjadriť k tomu, že tam v minulosti chodieval, pričom nemali zavreté dvere a boli preč. Jeho DNA tam automaticky musela byť, keďže tam s nimi býval, čo oni ani nepopierajú, bolo aj zbytočné posudok robiť, keďže bolo jasné, že tam jeho vzorky budú.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý poškodený R. V., ktorý po zákonom poučení uviedol, že vypovedať nebude, pretože obžalovaný je jeho synovec. V zmysle § 263 ods. 4 Trestného poriadku bola preto na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o výpovedi poškodeného z prípravného konania, v rámci ktorej v podstate uviedol, že vtedy, keď sa to stalo, s družkou, poškodenou H. M. ušli z unimobunky, zo strachu pred obžalovaným. Po tom, ako išli na políciu vypovedať o tom, ako obžalovaný napadol H. M., tak dvere na unimobunke riadne zamkol, nikto tam nebol. Nevrátili sa tam hneď, ale u družkinej dcéry v I. a vrátili sa po pár dňoch, kedy dvere na unimobunke našli vylomené. On hneď volal políciu, a zistili, že im zmizli veci, a to rôzne potraviny, riad, kozmetika, kárikčka, bandaska a jeho botasky. Skoro všetky veci mu boli vrátené, okrem šampónov, a dvere si sám opravil. Od začiatku mali podozrenie na obžalovaného, ktorý im už dlhší čas robil schválnosti. Obžalovaný tam nemal čo robiť, výslovne mu zakázal tam chodiť.

Poškodená H. M. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedla, že obžalovaný mal zakázané ku nim chodiť, nechcú mať z toho nič, obžalovaný je z rodiny. Oni vtedy doma neboli, ale keď bolo navarené, a obžalovaný si zistil, že nie sú doma, vylomil dvere a vošiel dnu, niekedy aj s jeho frajerkou. Nevedela už uviesť, kedy vtedy odišli do I., ale dvere zamkli, aj skúšali, či sú zamknuté. Veci, ktoré im chýbali, zbral obžalovaný, lebo boli nájdené uňho.

Na doplňujúce otázky poškodená uviedla, že obžalovaný do ich unimobunky chodieval aj predtým. Chodieval tam aj s jej synom L. V., ktorý nedávno zomrel. Taktiež tam chodieval aj s inými chlapmi, bezdomovcami. Vtedy boli preč zo A. asi jeden týždeň.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní prečítané znalecké posudky KEU-SL-EXP-2016/2146, zo záverov ktorých vyplýva, že daktyloskopické stopy na predmete - plastový obal od polievky zn. Vifon, boli vyhodnotené ako neupotrebitelné. Na Ďalších stopách zaistených na mieste činu bola identifikovaná DNA H. M., R. F. E. R. V..

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou (č.l. 43 - 61), zápisnica o vydaní veci (č.l. 62 - 68), odborné vyjadrenia (č.l. 85 - 88), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/67/2015 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/103/2015 (č.l. 95 - 101), trestné rozkazy Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/90/2015, 5T/68/2015 (č.l. 102 - 103), rozhodnutie Okresného úradu Zvolen (č.l. 104 - 109), správy na obžalovaného (č.l. 113 - 114, 120 - 121), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 110 - 112), trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/51/2016 (č.l. 129), uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/51/2016 (č.l. 130).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného bola podľa názoru súdu bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázaná. Obžalovaný sa v prípravnom konaní ku spáchaniu skutku síce priznal, ale na hlavnom pojednávaní uviedol, že trestný čin nespáchal vlámaním. Súd ale neuveril obhajobe obžalovaného, pretože ani rozpor medzi jeho priznaním v prípravnom konaní a jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní nevedel relevantne vysvetliť. Navyše, obžalovaný je usvedčovaný aj výpoveďami oboch poškodených, ktorí zhodne vypovedali, že obžalovaný mal výslovný zákaz vstupu do ich unimobunky, ako aj zhodne potvrdili, že dvere na unimobunke po ich odchode uzamkli, a aj skontrolovali, či sú zamknuté. Po ich návrate ale boli dvere vylomené a ich niektoré osobné veci boli odcudzené. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že tieto veci boli nájdené u obžalovaného, čo ani nepoprel. Vo vzťahu ku vlámaniu nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by potvrdil obhajobu obžalovaného, pretože svedok, ktorého obžalovaná na potvrdenie tejto skutočnosti navrhol, je neznámy, pričom obžalovaný nevedel uviesť, kde by sa mal svedok zdržiavať, ani nevedel uviesť jeho dátum narodenia. Z takto vykonaného dokazovania potom jednoznačne vyplynulo, že skutok uvedený v obžalobe spáchal obžalovaný, súd preto uznal jeho vinu v zmysle podanej obžaloby.

Podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona kto neoprávnene vnikne do obydľia iného alebo tam neoprávnene zotrvať, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. e) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu vlámaním.

Podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý. Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Obžalovaný R. F. tak svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, pretože si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a neoprávnene vnikol do obydlia iného a neoprávnene tam zotrval a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného prihliadol na dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov, a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi musel súd v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody potom predstavuje 28 mesiacov až 5 rokov.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že v minulosti sa dopustil 23 priestupkov. Z odpisu registra trestov obžalovaného je zrejmé, že bol doposiaľ 9 krát súdne trestaný, naposledy mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/51/2016 dňa 18. 10. 2016 uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov. Z miesta trvalého bydliska, ako aj z ÚVV a ÚVTOS Ilava je hodnotený všeobecne.

Súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd ukladal trest úhrnný v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaného odsúdil za viac trestných činov. Zároveň súd ukladal trest súhrnný podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaného odsúdil za trestné činy, ktoré spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/51/2016 zo dňa 18. 10. 2016). Súd nemohol rozhodnúť o podmienenečnom odklade uloženého trestu, pretože v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest nesmie byť miernejší, ako trest uložený skorším rozsudkom, a skorším rozsudkom bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Takýto trest je potom podľa názoru súdu na nápravu páchatela, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Tento trest zároveň postihuje len páchatela trestného činu.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V adhéznom konaní si poškodení neuplatnili nárok na náhradu škody, preto o škode súd nijakým spôsobom nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.